

ЮВІЛЕЙНЕ СЛОВО ПРО ПЕДАГОГА

Дев'ятого травня 2021 року відсвяткувала свій шістдесятирічний ювілей Антоніна Царук – кандидат філологічних наук, поетеса, викладач української мови у студентів-іноземців кафедри історії, археології, інформаційної та архівної справи Центральноукраїнського національного технічного університету.

Дев'ятого травня 2021 року відсвяткувала свій шістдесятирічний ювілей Антоніна Царук – кандидат філологічних наук, поетеса, викладач української мови у студентів-іноземців кафедри історії, археології, інформаційної та архівної справи Центральноукраїнського національного технічного університету. Антоніна Петрівна – членкиня Національної спілки письменників України (2011), лауреатка обласної літературної премії імені Євгена Маланюка (2014) та міської літературної премії імені Арсенія Тарковського (2020), авторка численних поетичних збірок і творів для дітей, літературний критик, переможниця Всеукраїнського конкурсу малої прози імені Івана Чендея (2021).

За авторським посібником А. Царук та М. Ліпатової «Українська мова для іноземних студентів першого року навчання» (2019) натхненно навчаються студенти з усіх континентів.

Педагогічна праця Антоніни Царук освячена великою любов'ю до студентів, до своєї справи, до рідної землі! Креативна і талановита, чуйна і шляхетна, Антоніна Петрівна формує справжніх патріотів України!

На спілкування з поетесою завжди радо поспішають як маленькі читачі, так і колеги по перу, тому що кожна зустріч схожа на дивовижну квітку, яка розкриваючись, чарує і захоплює! Вірші пані Антоніни звучать мелодійними і ніжними піснями. Найвлучніше розкриває світ душі прекрасної людини і справжнього педагога знакова і неповторна поезія-настанова:

Молитва хрестиком

За світ оцей, беззахисний і тихий,
За ніжність цвіту, за політ бджоли,
За вітерець, що сонно в м'яті диха,
Молись, дитинко! І моли,
Щоб чебреці в степу не відцвітали,
Коли до них прийде й твоє дитя,
Щоб невгамовна бджілка золотава,
Снувала наче голка над шиттям
Молись, щоб холод змінювали весни,
Щоб пуп'яночок зміг-таки дозріть.
Молись, дитинко! Втрачене воскресне,
Коли зумієш серцем світ зігріть.

Щиро бажаємо нашій ювілярці творчих успіхів! Нових перемог!
Натхнення! Радості від життя!!!

**Кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри історії, археології,
інформаційної та архівної справи
Вікторія Барабаш**